



podał, że on nam opowieda wołą iego święta za czym iest droga zbawienna. Więc że mi to ten ukazuje iż ia uczynił bych przeciwko duszy, żebych miał obrać pana Schismatyka, słucham go y słuszne, bo Bog to w osobie iego sam rozkazuje, dawszy mu z łaske przywileii, który sam opowiedział y ostrzegł, że kto was slucha mnie słucha, kto was wzgardza mnie wzgardza..... (Рукоп. Имп. Пуб. Библ.; коллекция автографовъ и грам. № 238, листъ 156.—Письмо, отрывокъ изъ котораго приведенъ нами, имѣеть дату отъ 19 окт. 1587 г.).—Послѣ сказаннаго вполнѣ понятно дѣятельное участие Радзивила Сиротки въ дѣлѣ религиозной унии, доказательствомъ котораго, между прочимъ, служатъ и помѣщаемыя нами письма къ нему.

XIII.

Письмо кievскаго Митрополита Михаила Рагозы къ князю Николаю Христофору Радзивилу (Сироткѣ) о дѣлахъ, касающихся унии.

1595 г. авг. 20.

Jaśnie oświecone a miłościwе Xiążę Panie Woiewoda Trocki, Panie a Panie moi miłościwy.

Bogomodlstwo swe ustawiczne zalecam w miłościwą łaskę waszey Xiążęcey mości.

Nie tak zasługi moje, iako iest wielka miłościwа łaska W. Xiążęcey mości, że mi W. M. spolnie z Jego mością Jaśnie oświeconym Panem bratem swym listy przyczynne do Jego Korolewskiej Mości w sprawie tych buntów przez wielbnego xiędza Rektora nieświżskiego posłać raczył, z którym po dostatku się o wszystkim mowiło i co mi należało pożytecznego to mi od Waszey Xiążęcei mości powiadał, on że o wszystkim spawę da waszey xiążęcey mości, i o tey chęci moiey, która zachodzi do iedności z kościołem świętym katolickim. Stym zyczę Waszey Xiążęcey mości łaski Bożey

i fortunnego panowania przy dobrym zdrowiu na długie cza-
sy.—Pisan w Nowogrodku d. 20 Augusta an. 1595.

W. X. M. mego miłościwego pana Bogomolca i
sługi powolny *Michał Archiepiskop Metropolit Kiow-
ski Halicki i wszystkiey Rusi własną ręką.*

*(Съ подлинника, находящагося въ Император. Публ. Библ.;
книга автографовъ, № 218).*

XIV.

**Письмо князя К. К. Острожскаго къ князю Христофору Радзивилу
о дѣлахъ, касающихся религіи.**

1597 г. февр. 7.

Oświeconie Xiążę, moy Miłościwy Panie y Synu.

Jakom zrozumiał z seymikow odprawienia w W. X. Litewskim zgodnych, że na zyczliwości W. M. mego miłos-
ciwego Pana y inszych wszystkich miłujących nas bracią
swą łądzie Religiey Greckiey nie nie szchodziło y nie zeszło,
o wszem dzierszali się samego szmeru piśma s.; nieraczycie
W. M. nazywać czarnego białem et caet. Pan Bog sam niech
W. M. będzie zapłata, a z nas wzajemnych sobie znać bę-
dziecie W. M. pewnie raczyli iako się perwiey z W. M. w
Zdzięcie o tem mowiło. Aisz każdy sie garnie do tego kto
mu chęć y całą przyiaźń z miłością okazuje, tedy y mię zda-
ło się tem kraiem dla tego samego udać, abym się y o W. M.
swym miłościwym panie dowiedział, kiedy którego czasu
ieśli przedemną czyli po mnie do Warszawy na ten seym
wyiechać bedziesz raczył, iż bym sie z W. M. dobrego zdro-
wia ucieszył y rozmowił w niektorych sprawach, więc y
pozwólenie też mając od iey M. paniey Woiewodziney mał-
żonki W. M. a córki swey, abym sie tu gdzie w maiętności
spólnie z W. M. zatrzymał, a w czasie iakiey kolwiek po